

РЕШЕНИЕ

№ 7630

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8888** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу решение от 2.8.2022 г., постановено по НАХД № 3491/2021 г. на СРС, Наказателно отделение, 115 с-в, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 307968/12.4.2017 г., с което на Н. С. С. е наложена глоба от 200 лв., за нарушение на чл. 18, т. 1, б. а-в и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО /отм./.

Касаторът моли да се отмени решението на СРС. Твърди, че са неправилни изводите на СРС, че не е описано нарушението. То е съобразено с НРУПОГТТСО /отм./.

Неправилни са изводите на съда и относно приложимите материалноправни норми. Не следва да се прилага Закона за автомобилните превози /така, както е приел СРС/, а НРУПОГТТСО /отм./, доколкото законът е приложим за междуселищните и международни превози и е неприложим в процесния случай. Дори и да се приложи този закон, не е логично относно мПС да се прилага един нормативен акт, а относно релсовите – друг.

Ответникът Н. С. С. моли да се отхвърли жалбата. решението е постановено при съществени процесуални нарушения.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна. Към днешна дата е изтекла абсолютната погасителна давност.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 17.3.2017 г. св. Н. С. /контрольор по редовността на пътниците в ЦГМ/ констатирал, че жалбоподателката пътува в автобус № 213 на столичния градски транспорт без редовен превозен документ; тя е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение, както и оспореното НП.

В оспореното решение съдът е приел, че е НП е съставено при съществени процесуални нарушения, както при неправилно приложение на материалния закон.

Съдът, като взе предвид установеното, намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, но по други съображения.

В процесния случай обаче ответницата е наказана за нарушение, извършено на 17.03.2017 г., констатирано на същата дата.

Следва да се приеме, че е изтекла абсолютната погасителна давност, приложима на основание чл. 11 ЗАНН, вр. чл. чл. 81, ал. 3 НК, предвиждащ че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК, като за процесното наказание глоба срокът по чл. 80 НК е три години. Ето защо, с изтичането на срок от четири години и половина, считано от извършване на нарушението следва да се приеме, че е изтекла абсолютната давност, предвидена в цитираните норми.

Безспорно се установява, че нарушението е извършено на 17.3.2017 г., поради което и към датата на приключване на устните състезания в производството пред СРС /14.1.2022 г., а решението е постановено на 2 август 2020 г./ е бил изтекъл 4,5 годишният срок съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. чл. 82, ал. 1, т. 5 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН. Този срок следва да се приеме, че е изтекъл на 17.9.2021 г.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, макар и по други съображения.

По разноските. Ответницата е поискала присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение пред първата и пред касационната инстанция. Съдът намира, че искането за разноски е неоснователно доколкото не са представени доказателства за направени разноски пред касационната инстанция. По отношение на искането за разноски пред СРС. Такива са присъдени, а същевременно – настоящият състав не е компетентен да се произнесе по искането за присъждане на разноски в това

производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 72324/14.4.2020 г., постановено по НАХД № 16317/2018 г. на СРС, Наказателно отделение, 116 с-в.

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. С. С., ЕГН [ЕГН] за присъждане на разноси пред АССГ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на Н. С. С., ЕГН [ЕГН] за присъждане на разноси пред СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.